

Ustavni sud Crne Gore, u Drugom vijeću za meritorno odlučivanje o ustavnim žalbama, u sastavu: sudija Desanka Lopičić, predsjednica Vijeća i sudije Milorad Gogić i Budimir Šćepanović, članovi Vijeća, na osnovu odredaba člana 149 stav 1 tačka 3 Ustava Crne Gore, člana 48 tačka 10 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore (»Službeni list Crne Gore«, br. 11/15), na sjednici Vijeća, od 30. juna 2023. godine, donio je

ODLUKU

ODBIJA SE ustavna žalba.

O b r a z l o ž e n j e

I POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM CRNE GORE

1. M. U., iz P., kojeg zastupa A. S.-M., advokatica, iz P., podnio je blagovremenu i dozvoljenu ustavnu žalbu protiv presude Vrhovnog suda Crne Gore, Uvp.br. 2301/19, od 14. marta 2019. godine, zbog povrede prava iz čl. 20, 21, 32. i 58 Ustava Crne Gore, člana 6 stav 1 i člana 13 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju.

2. U ustavnoj žalbi je, u suštini, navedeno: da je prvostepeno rješenje donijeto u suprotnosti sa svim važećim propisima, kao i isto ne stoji u vezi sa ukidnim razlozima iz rješenja Ministarstva rada i socijalnog staranja, od 29. jula 2015. godine; da je jasna bila intencija naloga u rješenju drugostepenog organa, prema kojem je Fond rada bio u obavezi da prethodno odluči da li će ili ne prekinuti ovaj postupak do okončanja stečajnog postupka pred Privrednim sudom Crne Gore, u predmetu St. br. 183/11, a ne da se bez osnova upušta u meritorno odlučivanje; da se u stečajnom postupku nije moglo naplatiti potraživanje podnosioca, koje je priznato od strane stečajnog upravnika, što se utvrđuje iz Liste prijavljenih, priznatih i osporenih potraživanja St. br. 183/11, od 15. novembra 2011. godine; da se nadalje, iz navedene liste utvrđuje da je prijavljeno i priznato više od 1.000.000,00 eura vrijednosti potraživanja koja se nijesu mogla naplatiti iz jedine kat.parcele, koja predstavlja cjelokupnu aktivu SUP "Z." AD P. – u stečaju; da od 2011. godine, teče postupak prodaje navedene kat.parcele, da je u proceduri raspisivanje 18-tog tendera, bez prijavljenih ponuđača, pa je sadašnji iznos prodajne cijene iste višestruko manji od visine prijavljenih potraživanja, te da se imovina nudi u iznosu koji jedino pokriva troškove stečajnog postupka; da se povodom predmetne nepokretnosti vodi svojinski spor, što svakako utiče na naznačeni broj neuspješno okončanih tenderskih postupaka; da je neosnovana odluka prvostepenog organa o troškovima postupka, budući da je po tužbi podnosioca, izjavljenoj preko punomoćnika, predmet vraćen na ponovni postupak, pa je jasno da mu pripadaju troškovi postupka; da je postupajući organ bio u obavezi da u skladu sa odredbom člana 8. Uredbe o naknadi troškova u upravnom postupku, dosudi troškove poreskom obvezniku i to za sastav zahtjeva (200,00 eura), za pristup raspravi (200,00 eura) , kao i za sastav žalbe (400,00 eura), koji troškovi se uvećavaju za 21 % za PDV, što ukupno iznosi 968,00 eura.

3. Nadalje, u ustavnoj žalbi je, navedeno: da stranci na čiji je teret donijeto pobijano rješenje, nije data mogućnost da se izjasni na predmetni zahtjev, čime je prekršena odredba člana 8 stav 1 Zakona o upravnom postupku; da je prvostepeni organ bio dužan da sprovede ispitni postupak, pa izostanak istog rezultira bitnom povredom odredaba upravnog postupka i pogrešnim i nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem; da je navedenim postupanjem upravnih organa povrijeđeno i načelo utvrđivanja istine, kao jedno od temeljnih načela upravnog postupka; da je dispozitiv rješenja prvostepenog organa nejasan, dok u obrazloženju nema razloga o odlučnim činjenicama, kao i da je dispozitiv u suprotnosti sa obrazloženje. U konačnom je predloženo da se utvrdi povreda predmetnih ustavnih prava, ukine osporavana odluka, predmet vrati na ponovni postupak, kao i da mu se dosude troškovi sastavljanja ustavne žalbe.

4. U postupku pokrenutom ustavnom žalbom, na osnovu odredaba člana 149 stav 1 tačka 3 Ustava i čl. 68 i 75 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore, Ustavni sud, u granicama zahtjeva istaknutog u ustavnoj žalbi, utvrđuje da li je u postupku odlučivanja o pravima i obavezama podnosiocu ustavne žalbe povrijeđeno ustavno pravo. Za Ustavni sud relevantne su samo one činjenice od čijeg postojanja zavisi ocjena o povredi ustavnog prava.

II ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

5. Uvidom u osporeni akt i drugu dokumentaciju, Ustavni sud je utvrdio sljedeće činjenice i okolnosti od značaja za odlučivanje u ovom ustavnosudskom predmetu:

6. Predmet postupka, koji je prethodio ustavnosudskom, bio je zahtjev podnosioca za isplatu zarada i drugih potraživanja ostvarenih zbog prestanka radnog odnosa po osnovu pokretanja stečaja kod SUP "Z." AD P..

7. Rješenjem prvostepenog organa, navedeni zahtjev je odbijen, kao neosnovan, što je potvrđeno od strane drugostepenog organa, a žalba punomoćnika podnosioca odbijena, kao neosnovana.

8. Presudom Upravnog suda Crne Gore, odbijena je tužba podnosioca.

9. Presudom Vrhovnog suda Crne Gore, zahtjev za ispitivanje sudske odluke, odbijen je, kao neosnovan.

10. U obrazloženju osporavane odluke je, u suštini, navedeno: da u upravnom postupku, koji je prethodio donošenju pobijane presude, nijesu počinjene povrede pravila postupka koje bi bile od uticaja na zakonito i pravilno rješavanje stvari na čije postojanje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, saglasno odredbi člana 46 Zakona o upravnom sporu; da su pobijanom presudom ocijenjeni svi odlučni navodi podnijete tužbe i za sva zaključivanja dati jasni i valjani razlozi u skladu sa stanjem u spisima predmeta, pa se ista neosnovano pobija zbog povrede pravila postupka; da je stečajni postupak pokrenut rješenjem Privrednog suda u Podgorici, St. br. 183/11, od 4. oktobra 2011. godine, a radni odnos tužiocu (podnosiocu) je

prestao 31. jula 2012. godine, po sili zakona; da je stečaj kod SUP „Zaštita“ AD Podgorica, u toku, što je utvrđeno iz akta, br. 01-347/1-17, od 20. aprila 2017. godine; da imajući u vidu odredbe čl. 97 i 98 Zakona o radu i činjenično utvrđenje koje je prethodilo donošenju pobijane presude, po stanovištu ovog Suda, pravilno Upravni sud zaključuje da je tužba neosnovana, jer se potraživanje zaposlenih kada je pokrenut stečajni postupak, isplaćuju u skladu sa odredbama Zakona o stečaju, iz stečajne mase po redosljedu namirenja i isplatnim redovima u smislu odredaba čl. 54 i 55 Zakona o stečaju; da je ovaj Sud cijenio i ostale navode iz podnijetog zahtjeva koji su isti sa navodima istaknutim u tužbi, a na koje se Upravni sud izjasnio u pobijanoj presudi, pa nalazi da su isti neosnovani; da shodno odredbi člana 39. stav 1 Zakona o upravnom sporu, svaka stranka snosi svoje troškove ako sud odlučuje u nejavnoj sjednici; da imajući u vidu činjenicu da je u ovom postupku odlučivao u nejavnoj sjednici, to je neosnovan zahtjev punomoćnice tužioca da joj se dosude troškovi za sastav zahtjeva po Advokatskoj tarifi uvećani za PDV.

III RELEVANTNE USTAVNE I KONVENCIJSKE NORME

Ustav Crne Gore

Član 32

Svako ima pravo na pravično i javno suđenje u razumnom roku pred nezavisnim, nepristrasnim i zakonom ustanovljenim sudom.

Član 58

Jemči se pravo svojine. Niko ne može biti lišen ili ograničen prava svojine, osim kada to zahtijeva javni interes, uz pravičnu naknadu. Prirodna bogatstva i dobra u opštoj upotrebi su u državnoj svojini.

Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

Član 6 stav 1

Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona...

Član 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

»Svako fizičko i pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.«

IV MJERODAVNO PRAVO

Zakon o radu („Službeni list Crne Gore“, br.49/08 i 88/09), koji je važio u vrijeme nastanka spornog odnosa

Član 97

Pravo na isplatu neisplaćenih potraživanja kod poslodavca nad kojim je pokrenut stečajni postupak (u daljem tekstu: potraživanje), u skladu sa ovim zakonom ima zaposleni koji je bio u radnom odnosu na dan pokretanja stečajnog postupka u periodu za koji se ostvaruju prava utvrđena ovim zakonom.

Prava iz stava 1. ovog člana utvrđuju se u skladu sa ovim zakonom, ako nijesu isplaćena u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava (u daljem tekstu: posebni zakon).

Ako su prava iz stava 1. ovog člana djelimično isplaćena u skladu sa posebnim zakonom, zaposlenom pripada pravo na razliku do nivoa prava utvrđenih po ovom zakonu.

Član 98

Zaposleni ima pravo na isplatu:

1) zarade i naknade zarade za vrijeme odsustvovanja sa rada zbog privremene spriječenosti za rad po propisima o zdravstvenom osiguranju koju je bio dužan da isplati poslodavac u skladu sa ovim zakonom za svaki mjesec koji nije isplaćen za period od šest mjeseci prije otvaranja stečajaja;

2) naknade štete za neiskorišćeni godišnji odmor usljed krivice poslodavca, za kalendarsku godinu u kojoj je pokrenut stečajni postupak, ako je to pravo imao prije pokretanja stečajnog postupka;

3) otpremnine zbog odlaska u penziju u kalendarskoj godini u kojoj je pokrenut stečajni postupak, ako je pravo na penziju ostvario prije pokretanja stečajnog postupka;

4) naknade štete na osnovu odluke suda donijete u kalendarskoj godini u kojoj je pokrenut stečajni postupak, zbog povrede na radu ili profesionalnog oboljenja, ako je ta odluka postala pravosnažna prije pokretanja stečajnog postupka.

Zaposleni ima pravo na uplatu doprinosa za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje iz stava 1. tačka 1. ovog člana, u skladu sa propisima o obaveznom penzijskom i invalidskom osiguranju.

Zakon o stečaju („Službeni list Crne Gore“, broj 1/11)

“Član 54.

Iz stečajne mase prioriteto se namiruju troškovi stečajnog postupka, a po njihovom punom namirenju namiruju se obaveze stečajne mase.

Stečajni povjerioci se, u zavisnosti od njihovih potraživanja, svrstavaju u isplatne redove.

Stečajni povjerioci istog isplatnog reda namiruju se srazmjerno visini potraživanja.

Stečajni povjerioci nižeg isplatnog reda mogu se namiriti tek pošto se namire stečajni povjerioci višeg isplatnog reda.

Član 55 st. 1 tač. 1 i 2

Isplatni redovi se razvrstavaju u tri isplatna reda...:

u prvi isplatni red spadaju:

- potraživanja po osnovu bruto zarada zaposlenih i bivših zaposlenih u iznosu osnovnih zarada, koje su ostvarili kod poslodavca sa kamatom od dana dospijeca do dana otvaranja stečajnog postupka;
- potraživanja zaposlenih na ime povreda na radu kod stečajnog dužnika, prije i poslije podnošenja predloga za otvaranje stečajnog postupka;

u drugi isplatni red spadaju potraživanja, po osnovu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih i bivših zaposlenih, koja nijesu svrstana u prvi isplatni red.”

Zakon o upravnom sporu („Službeni list Crne Gore“, broj 54/16)

Član 39.

U upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove, ako sud odlučuje na nejavnoj sjednici.

Ako sud odlučuje na usmenoj raspravi, troškovi se određuju u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Zakon o parničnom postupku („Službeni list Republike Crne Gore“, br. 22/04 i 76/06 i „Službeni list Crne Gore“ broj 47/15)

Član 152. st. 1 i 2

Stranka koja u cjelini izgubi parnicu dužna je da protivnoj stranci i njenom umješraču naknadi troškove.

Ako stranka djelimično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj i umješraču srazmjern dio troškova.”

V OCJENA USTAVNOG SUDA

11. Ustavni sud je, polazeći od razloga navedenih u ustavnoj žalbi i sadržine prava koja se štite Ustavom i Konvencijom analizirao osporenu sudsku odluku sa aspekta člana 32 i 58 Ustava, člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju.

12. Povredu prava na pravično suđenje, podnosilac obrazlažu pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem, pogrešnom primjenom materijalnog prava u pogledu troškova postupka, kao i neadekvatnim obrazloženjem osporavane presude.

13. U odnosu na navode ustavne žalbe koji se odnose na utvrđeno činjenično stanje, Ustavni sud ukazuje da prema njegovoj praksi i praksi Evropskog suda za ljudska prava, zadatak Ustavnog suda nije da preispituje zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i materijalnog prava (Evropski sud za ljudska prava, *Pronina protiv Ukrajine* – aplikacija br. 63566/00, od 18. juna 2006. godine), niti da supstituiše redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je uopšteno, zadatak tih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (Evropski sud, *Garžićić protiv Crne Gore*, presuda od 21. septembra 2010. godine, broj 17931/07). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li je u postupku pred redovnim sudovima eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava i da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminatorna.

14. U postupku povodom ustavne žalbe, Ustavni sud nije žalbeni sud u odnosu na sudove čije se odluke osporavaju, već Sud koji utvrđuje da li u je postupku odlučivanja o ustavnim pravima i obavezama, došlo do nedopuštene povrede osnovnih sloboda i prava podnosioca žalbe. Stoga su i ovlašćenja Ustavnog suda u vezi sa pitanjem primjene materijalnog prava, utvrđenih činjenica i ocjene dokaza kvalitativno drugačije. U kontekstu navedenog, Ustavni sud će u konkretnom slučaju, s obzirom na pitanja koja podnosilac u žalbi problematizuje, ispitati da li je osporavana odluka zasnovana na proizvoljnoj primjeni relevantnih odredaba materijalnog prava.

15. Pravičnost postupka ocjenjuje se na osnovu postupka kao cjeline (Evropski sud za ljudska prava, *Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije*, presuda od 6. decembra 1988. godine, serija A, broj 146, stav 68). Princip pravičnog suđenja, takođe zahtijeva da se sud pozove na određenu pravnu normu, jer pravna osnova presude ne smije da bude proizvoljna tj. van konkretnog predmeta.

16. Odredbom člana 97 ranije važećeg Zakona o radu propisan je način ostvarivanja prava na isplatu neisplaćenih potraživanja kod poslodavca nad kojim je pokrenut stečajni

postupak, odredbom člana 98 istog propisa predviđene su naknade iz radnog odnosa na koje zaposleni ima pravo na isplatu u slučaju prestanka radnog odnosa usljed stečaja. Odredbom člana 54 Zakona o stečaju propisani su način i kriterijumi za namirenje stečajnih povjerilaca iz stečajne mase, dok je odredbom člana 55 stav 1 tačka 1 istog propisa propisano da u prvi isplatni red, pored ostalog, spadaju potraživanja po osnovu bruto zarada zaposlenih i bivših zaposlenih u iznosu osnovnih zarada, koje su ostvarili kod poslodavca sa kamatom od dana dospijeća do dana otvaranja stečajnog postupka, dok je u odredbi stava 2 istog člana predviđeno da u drugi isplatni red spadaju potraživanja, po osnovu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih i bivših zaposlenih, koja nijesu svrstana u prvi isplatni red. Odredbom člana 39 stav 1 Zakona u upravnom sporu propisano je da u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove, ako sud odlučuje na nejavnoj sjednici, dok je odredbom stava 2 istog člana propisano da ako sud odlučuje na usmenoj raspravi, troškovi se određuju u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak. Odredbom člana 152 Zakona o parničnom postupku propisana je obaveza naknade troškova s obzirom na uspjeh u sporu.

17. U postupku koji je prethodio ustavnosudskom, utvrđeno je da je podnosiocu prestao radni odnos kod SUP „Z.“ AD P., zbog otvaranja stečajnog postupka, da je u trenutku kada je podniet zahtjev podnosioca za isplatu predmetnih potraživanja prema Fondu rada postupak stečaja bio u toku, zbog čega je Vrhovni sud Crne Gore izrazio stav da na strani podnosioca nijesu ispunjeni uslovi koji se odnose na isplatu spornih potraživanja od strane prvostepenog organa. Ovakav pravni pristup Vrhovni sud Crne Gore je izrazio polazeći od toga da se naplata spornih potraživanja ostvaruje u okviru stečajnog postupka, prema isplatnim redovima predviđenim Zakonom o stečaju, obzirom da je pravo na isplatu potraživanja iz radnog odnosa usljed stečaja kod Fonda rada supsidijernog karaktera, dakle ako ista nijesu isplaćena u skladu sa posebnim propisom.

18. Kada su u pitanju navodi žalbe koji se tiču troškova upravnog postupka i upravnog spora, polazeći od činjenice da je predmetni postupak pokrenut na zahtjev podnosioca žalbe, Upravni sud je nakon održane rasprave, ocijenjenio da je tužba podnosioca neosnovana i s obzirom na ishod spora odlučio da svaka strana snosi svoje troškove postupka, u smislu odredbe člana 152 stav 2 Zakona o parničnom postupku, koji se shodno primjenjuje u upravnom sporu. Takođe, polazeći od činjenice da je Vrhovni sud prilikom razmatranja zahtjeva za ispitivanje sudske odluke podnosioca, odlučivao u nejavnoj sjednici, u osporavanoj odluci je izražen stav da u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnom sporu, svaka strana snosi svoje troškove postupka.

19. Ustavni sud je ocijenio da se razlozi, dati u obrazloženju osporavane odluke, zasnivaju na ustavnopravno prihvatljivoj primjeni odredbi Zakona o stečaju, ranije važećeg Zakona o radu, kao i Zakona o upravnom sporu. U tumačenju primijenjenih odredbi, Ustavni sud nije našao ništa što bi ukazivalo da su navedene odredbe proizvoljno ili arbitrarno primijenjene na štetu podnosioca. Stoga, podnosiocu nijesu povrijeđena prava na koja se poziva u ustavnoj žalbi.

20. Navodi zahtjeva za ispitivanje sudske odluke, u bitnom ponovljeni u ustavnoj žalbi, odnose se na to da mu nije omogućeno učešće u postupku. S tim u vezi, u upravnom postupku je podnosiocu omogućeno da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima bitnim za donošenje odluke u vezi sa predmetnim potraživanjima, što proizilazi iz zapisnika sačinjenog pred prvostepenom organu, od 3. maja 2017. godine, pa osnovano Vrhovni sud Crne Gore zaključuje da to pravo podnosiocu nije povrijeđeno.

21. Podnosilac osporava, takođe i obrazloženje osporavane presude. U odnosu na navedeno, Ustavni sud podsjeća da, prema ustaljenoj praksi Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda, član 6 stav 1 Evropske konvencije obavezuje sudove, između ostalog, da obrazlažu svoje presude. Ova obaveza, međutim, ne može biti shvaćena kao obaveza da se u presudi iznesu svi detalji i daju odgovori na sva pitanja i iznese argumente. Po ocjeni Ustavnog suda, u osporavanim presudama dato je detaljno obrazloženje stavova u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja i primijenjenog materijalnog prava. Osim toga, kada je u pitanju odluka višeg suda dovoljno je da obrazloženje odluke sadrži slaganje s utvrđenjem nižestepenog ili sudećeg suda tako što će viši sud u obrazloženju svoje odluke inkorporirati ili uputiti na razloge i obrazloženja nižestepenog suda ili na drugi način ukazati da se slaže sa njim (Evropski sud, *Garcia Ruiz protiv Španije*, 1999-I, 31 EHRR 589 GC). Najzad, kada se radi o odluci višeg suda suštinski zahtjev je da viši sud ukaže da je razmotrio pitanja istaknuta u žalbi koja su bila od suštinskog značaja; da je u slučaju neslaganja sa odlukom nižestepenog suda, neslaganja zasnovao na njenoj procjeni (Evropski sud, *Helle protiv Finske*, 1997-VIII, 26 EHRR 159) i da žalbu nije odbio prije nego što je prethodno razmotrio (Evropski sud, *Lindner i Hammermayer protiv Rumunije*, HUDOC 2002). Isto tako, konačne odluke žalbenih sudova ne moraju imati iscrpna obrazloženja (Evropska komisija za ljudska prava, *odluka 8769/07 od 16. jula 1981. godine*, OI 25), već obrazloženja koja se tiču relevantnih žalbenih navoda, koje je takvima sud ocijenio.

22. Ustavni sud je utvrdio da je Vrhovni sud Crne Gore svoju odluku obrazložio na ustavnopravno prihvatljiv način, dajući pri tom za svoja stanovišta jasne razloge. Vrhovni sud je potvrdio presudu Upravnog suda, razmotrivši pri tom sve relevantne navode iz zahtjeva za ispitivanje sudske odluke, zaključujući da se radi o razlozima koji opravdavaju da se odbije zahtjev podnosioca za isplatu spornih potraživanja, kao i o tome zbog čega je neosnovan zahtjev za naknadu troškova postupka.

23. Ocjenjujući razloge ustavne žalbe u odnosu na povredu prava iz člana 58 Ustava Crne Gore, odnosno člana 1 Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, Ustavni sud ukazuje da prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, pojam „imovine“, u smislu člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju ne treba da se tumači na restriktivan način nego treba da se shvati tako da uključuje i stečena prava pojedinca, kao što su novčana potraživanja i druge ekonomske vrijednosti. S druge strane, član 1 Protokola br.1 uz Evropsku Konvenciju štiti samo "postojeću imovinu" ili „dobra“ uključujući i potraživanja u odnosu na koja lice ima bar „legitimno očekivanje“ da će ih realizovati. „Legitimno očekivanje“ na bilo koju »imovinu« ili »dobra«, prema tom stanovištu mora biti zasnovano na zakonskoj odredbi ili pravnom aktu, koji ima valjani pravni osnov i koji utiče na imovinska

prava (Peter Gratzinger i Eva Gratzingerova protiv Češke Republike, odluka Evropskog suda od 10. jula 2002. godine, br. 39794/98, stav 69).

24. U konkretnom slučaju, Ustavni sud ocjenjuje da legitimno očekivanje podnosioca nije bilo zasnovano na zakonskim odredbama ili na pravnom aktu, imajući u vidu da je u postupku pred sudovima i upravnim organima utvrđeno da je njegov zahtjev za ostvarivanje predmetnog potraživanja preuranjen, pa je po ocjeni Ustavnog suda zahtjev podnosioca za zaštitu prava iz člana 58 Ustava, neosnovan.

Na osnovu iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci.

U-III br. 1200/19
30. jun 2023. godine
P o d g o r i c a

Predsjednica Vijeća
Desanka Lopičić,s.r.